

Minister, og jeg vil derfor spørge den højtærede Minister, om han er i Besiddelse af Oplysninger angaaende dette Spørgsmaal. Efter den Udvikling, Motorskibene har gennemgaaet i de seneste Aar, ligger det nær at antage, at det kunde være praktisk at gennemføre Drift med Motorfærger i Stedet for Dampfærger, da Motorfærgerne har mangfoldige Fordele fremfor Dampfærgerne. For blot at nævne en eneste Ting, saa varer det, saa vidt mig bekendt, en halv Snes Timer at fyre en Dampfærge op til Brug i Tilfælde af, at der sker Driftsforstyrrelse. En saadan Standsning finder ikke Sted, hvis man har Motorfærge; med dem kan man jo sejle lige straks. Jeg vil derfor rette det Spørgsmaal til den højtærede Minister, om han kan oplyse noget om denne Sag. Muligvis kan han det ikke, og det er da saa ogsaa et Spørgsmaal, vi vil faa med at gøre i det Udvalg, der bliver nedsat.

Jeg skal ikke komme ind paa alle de mange Spørgsmaal, der har været fremme i Anledning af Lovforslaget vedrørende Statsbanerne. Kun vil jeg sige to Ting. Den første angaar det Forslag, som er fremsat af det ærede Medlem for Randers-Kredsen (Gerud Jensen) om en Rute Sjællands Odde—Djursland. Det er selvfølgelig et Spørgsmaal, der kan forhandles om i Udvalget, men foreløbig stiller jeg mig noget tvivlende overfor denne Tankes Gennemførelse, idet en saadan Rute vil blive anderledes dyr end en Færgerute mellem Kalundborg og Aarhus. For det første skal der anlægges en ny Jernbane fra Holbæk ud til Sjællands Odde og en fra Djursland til Aarhus eller Randers, hvor man nu maatte blive enig om, at den skulde gaa hen, og det siger sig selv, at det vil fordyre Ruten meget betydeligt. Men dernæst kan man ikke se bort fra, at saa er Samsø ganske uden Forbindelse med det øvrige Land, og der maatte kostes ikke saa faa Penge paa en direkte Forbindelse fra Samsø baade til Aarhus og til Kalundborg. Foreløbig tror jeg derfor ikke paa, at denne Tanke er realisabel.

Det andet, som jeg blot lige vil nævne, er en Tanke, som det ærede Medlem for Næstved-Kredsen (Andreassen) var inde paa, om ogsaa nu at gaa til at anlægge en Bro over Lille Bælt og desuden tage Sigte paa at gennemføre Femern-Ruten. Det er jo to meget store Spørgsmaal, som der godt kan forhandles om, men som jeg dog, i Lighed med den højtærede Minister, tror, at det vil være praktisk at udsætte i nogen Tid. Selvfølgelig aner-

kender jeg fuldt ud den store Betydning, en saadan fast Forbindelse vilde faa, og at den ogsaa vilde være i høj Grad driftsbesparende, er der ingen Tvivl om. Men vi kan vel ogsaa alle være klare over, at et saadant Anlæg vilde koste meget store Summer, og da man jo fra mange Sider — og jeg deler den Betragtning — ikke er uden Betænkelighed ved de store Summer, der kræves til Gennemførelsen af de her foreliggende Forslag, vil det neppe kunne gaa an i dette Øjeblik at gaa videre. Jeg er enig med den højtærede Minister i, at man vistnok maa lade Spørgsmaalet om Lille Bælts-Broen ligge i Øjeblikket og saa optage det som den næste store Reform paa Jernbaneanlæggenes Omraade.

Jeg har tilbage at gøre et Par Bemærkninger om Takstforhøjelsesspørgsmaalet. Den højtærede Minister sagde, at Venstre havde udtalt sig for en Takstforhøjelse, og at Højre ogsaa havde gjort det, medens hans eget Partis og Socialdemokratiets Ordførere havde sat sig derimod. Men det er ikke rigtigt. Den højtærede Minister og hans Parti har netop erkendt, at en rimelig Forrentning af Statsbanernes Anlægsudgifter er paa sin Plads, og at det, om ikke i Øjeblikket, saa dog, naar Forholdene bliver mere normale, vil blive nødvendigt at tage under Overvejelse, hvorvidt man bør gaa til en Takstforhøjelse eller ej, saa egentlig talt er det kun Socialdemokratiet, der synes at være imod en Takstforhøjelse i ethvert Tilfælde. Den højtærede Minister var imod at gennemføre en Takstforhøjelse nu, med de unormale Krigspriser, som har bevirket en Merudgift af 13—14 Mill. Kr., men det er der jo heller ingen af os, der har forlangt. Jeg har ikke i mine vildeste Drømme tænkt paa, at man skulde naa en Takstforhøjelse, der kunde indbringe dette Beløb. Men en anden Sag er, om vi kører til saa lave Takster, at vi ikke kan taale den mindste Smule Konjunkturforskydninger uden at komme til at køre med Minus. Det finder jeg vilde være urigtigt, og jeg er tilbøjelig til at tro, at saadan er i Virkeligheden Forholdet. Jeg vil da ogsaa henvise til, at i vort Naboland Sverige, hvor man har højere Jernbanetakster, end vi har her i Landet, baade for Gods og Personer, har man sikkert lige saa høje Kulpriser, som vi har i dette Øjeblik, men desuagtet er man gaaet til eller forhandler om en Forhøjelse af Taksterne med, saa vidt jeg erindrer, 20 pCt. Men som sagt, jeg stil-